

מ"ת (חיפה) 34546-10-24 - מדינת ישראל נ' סאמר ג'בארין

מ"ת (חיפה) 34546-10-24 - מדינת ישראל נ' סאמר ג'בארין שלום חיפה

מ"ת (חיפה) 34546-10-24

מדינת ישראל

נגד

סאמר ג'בארין (עציר)

בית משפט השלום בחיפה

[03.11.2024]

כבוד השופט בוריס שרמן

החלטה

לפניי בקשה למעצר עד תום הליכים. לטענת ב"כ המשיב, אין ראיות לכאורה להוכחת המיוחס למשיב בכתב האישום ומכאן שאין הצדקה לשלילת חירותו. להלן הכרעתי בטענה זו.

1. לפי עובדות כתב האישום, המשיב והמתלונן הם בני משפחה ומתגוררים בשכנות. ביום 26/9/24 סמוך לשעה 11:50, על רקע סכסוך בין משפחת המשיב למשפחת המתלונן, המתלונן יצא מבית משפט השלום בחדרה ופגש במשיב שנהג ברכב. המשיב ביקש מהמתלונן לגשת אליו ולתת לו מצת, והמתלונן ניגש למשיב. המשיב פתח את דלת הרכב כשהוא אוחז בסכין גדולה, אז המתלונן בעט לכיוון המשיב כדי למנוע את הפגיעה בו. המשיב תפס את רגלו השמאלית של המתלונן ודקר אותו שלוש דקירות ברגל שמאל תוך שהוא מקלל את המתלונן. באותן נסיבות המשיב היכה את המתלונן במכת אגרוף בבטן. לאחר מכן המשיב נמלט מהמקום ברכב. נטען, כי כתוצאה מהמעשים נגרמו למתלונן שני פצעים והוא נזקק לטיפול רפואי. למשיב יוחסו עבירות של פציעה כשעבריין מזוין והחזקת סכין שלא כדין.

2. בבקשת המעצר ובדיון שלפניי פירטה ב"כ המבקשת את הראיות שנאספו לחובת המשיב, בהן הודעות המתלונן ואימרתו בזירת האירוע לשוטרים שהגיעו למקום, הודעותיהם של עדים לאירוע שהתרחש מוקדם יותר בתוך בית משפט השלום בחדרה במהלכו המשיב רב עם חבריו של המתלונן, סרטוני מצלמות אבטחה ועוד. צוין כי המשיב הודה בפציעת המתלונן באמצעות מספריים אך טען כי פעל בנסיבות של הגנה עצמית לאחר שהותקף ע"י המתלונן שבעט בו בעודו יושב ברכב. לשיטת ב"כ המבקשת, המתלונן מסר גרסה סדורה ועקבית שמשתלבת במכלול הראיות שנאספו, בעוד גרסת המשיב הינה מתפתחת ולא ראויה לאמון. עוד נטען כי כנגד המשיב קיימת עילת מעצר סטטוטורית שכן מדובר בעבירה שבוצעה באלימות חמורה ותוך שימוש בנשק קר, וכן עילת מעצר שעניינה חשש להתחמקות מהליכי שפיטה, שכן המשיב נמלט מזירת האירוע והתייצב לחקירה רק ביום 30/9/24. עוד נטען כי לחובת המשיב 8 הרשעות קודמות, בין היתר בעבירות אלימות ונשק, והדבר מגביר את מסוכנותו.

3. ב"כ המשיב טען כי הרקע לאירוע נשוא כתב האישום - סכסוך בין המשיב לבין בן משפחתו של המתלונן, במהלכו המשיב נורה כחודש לפני האירוע, וכנגד היורה אף הוגש כתב אישום לבית המשפט המחוזי בחיפה. נטען, כי המשיב הגיע לבית המשפט בחדרה לדיון בהארכת מעצרו של היורה שם אוים ע"י בני משפחת המתלונן ונדרש לבטל את תלונתו. כדי להתרחק ממשפחת המתלונן, המשיב יצא מבית המשפט, אך המתלונן עקב אחריו לחניון ויידה לעברו אבנים. בשל פציעתו ברגל, המשיב לא יכול היה להימלט. המשיב נכנס לרכבו אך המתלונן המשיך לרוץ אחריו עד שהרכב נקלע לפקק תנועה. המתלונן ניגש לרכב ופתח דלת הנהג כשהוא אוחז דבר מה בידו. בנסיבות אלה התפתח אירוע אלים, במהלכו המשיב הותקף והגן על עצמו בסיוע המספריים שהיו ברכב. ב"כ המשיב הפנה לסתירות שנמצאו לשיטתו בגרסת המתלונן וטען כי סתירות אלה שוללות מתן אמון בסיסי בגרסה, אף בשלב לכאורי זה. מכאן שלא מתקיימות ראיות לכאורה ויש להורות על שחרור המשיב.

דיון והכרעה

4. כידוע, "במסגרת בחינת מכלול הראיות בתיק, מורה ההלכה הפסוקה כי, ככלל, יש לבחון את קיומן של ראיות לכאורה, בשלב זה של ההליך, על פי מבחן "אם נאמין". על פי מבחן זה, בעת בחינת קיומן של ראיות לכאורה, על בית המשפט לשאול עצמו אם בהינתן שיאמין לראיות התביעה כפי שהן מובאות בפניו, יהיה בהן כדי להביא למסקנה שהנאשם ביצע את המיוחס לו... לכלל האמור יש חריג המתייחס לנסיבות בהן בית המשפט מוצא בראיות, כבר בשלב הבדיקה לכאורה, סתירות ופרכות מהותיות וגלויות לעין המצביעות על כרסום ממשי בקיומן של ראיות לכאורה" (כב' השופט י. כשר בבש"פ 4496/24 פלוני נ' מדינת ישראל, החלטה מיום 21/7/24, פסקה 27). לאחר עיון בכלל הראיות שבתיק החקירה, לרבות צפייה בשחזורים המוקלטים של המשיב והמתלונן (השחזור של המתלונן בוצע ברובו בשפה הערבית אותה אני דובר אך נערך תקציר בעברית) והעימות בין השניים, סבורני כי לא מדובר במקרה חריג ואין בסתירות עליהן הצביע ב"כ המשיב כדי ללמד על כרסום ממשי בראיות המבקשת.

אכן, ביסוד כתב האישום הונחה גרסת המתלונן, עליה חזר במספר הזדמנויות, לרבות בשחזור ובעימות מוקלט עם המשיב. קיימות סתירות מסוימות בין אימרתיו השונות. הפערים המהותיים ביותר הם בין גרסתו הראשונה, אותה מסר ביום האירוע בבית חולים, לבין ההודעות המאוחרות. על פערים אלה ביסס הסניגור המלומד את עיקר טיעונו. אלא שהמתלונן עצמו מסר הסבר אפשרי פשוט לסתירות אלה, לפיו בעת מסירת ההודעה בבית החולים היה מטושטש מהתרופות שקיבל. לא אוכל לשלול הסבר זה ומכאן שאין בסתירות אלה כדי לכרסם בעוצמת הראיות. גם לגבי טענות אחרות שהועלו, סבורני כי הן לא יורדות לשורש העניין: טענת המתלונן שנדקר 3 פעמים בעוד שלפי התמונות והתיעוד הרפואי ישנם שני פצעי דקירה יכולה להיות מוסברת הן ע"י לחץ בו המתלונן היה נתון במהלך האירוע והן ע"י דקירה פעמיים באותו אזור; אי מציאת סכין לא מלמדת דבר לגבי מהימנות המתלונן; לא מצאתי יסוד לטענה כי גרסת המתלונן לא עולה בקנה אחד עם העולה ממצלמות אבטחה; וכדומה.

5. אל מול גרסת המתלונן עומדת גרסת המשיב. אומר מיד, גם בה ישנן לא מעט סתירות ובנוסף מדובר בגרסה "מתפתחת". לפי הודעתו הראשונה של המשיב, המתלונן פתח את דלת הרכב והתחיל לתקוף אותו בבעיטות. המשיב נטל מספריים והגן על עצמו, לא זוכר באיזה אופן. המשיב סיפק הסבר תמוה להימצאות מספריים ברכב (מצא אותם באקראי, מדובר ברכב שרכש לפני מספר ימים). רק בהודעותיו המאוחרות הוסיף המשיב כי ראה בידי המתלונן חפץ כלשהו (דוקרן או מברג); כי המתלונן עקב או רדף אחריו; וכי המתלונן השליך לעברו אבנים. לא היה למשיב הסבר מדוע טענות אלה לא הועלו בהזדמנות הראשונה. המשיב אף לא הסביר מדוע נדרש לדקור את המתלונן כשניתן היה לדחוף אותו ולסגור את דלת הרכב. גם מספר דקירות - שלוש או שניים - לא תומך בטענת ההגנה העצמית, בלשון המעטה. לכך יש להוסיף שהמשיב בחר לעזוב את מקום האירוע והסגיר את עצמו רק כעבור מספר ימים, הגם שידע שהמשטרה מחפשת אחריו - התנהגות שלא מסתדרת עם אמונתו שלו בחפותו.

6. כפי שהעיר כב' השופט ע. גרוסקופף בעמ"ז 24-08-24445, 24-08-27825 פלונים נ' מדינת ישראל (החלטה מיום 27/8/24, פסקה 6), "שאלת אמינות המתלונן, והאפשרות כי הוא פיברק את כל האירוע על מנת לפגוע בבנו העורר 1, היא נושא אשר במובהק יש לבחון בתיק העיקרי, ולא במסגרת הדיון בראיות לכאורה. כך, בהעדר ראיות ברורות לכך שמדובר בבדיה, ובהעדר סתירות גלויות בחומרי החקירה שביכולתן להציג את גרסתה של המדינה כמשוללת יסוד." בענייננו ברי כי לא מדובר בבדיה - על גופו של המתלונן פצעי דקירה, ועצם האירוע האלים אינו שנוי במחלוקת. השאלה אם עומדת למשיב טענת הגנה עצמית דינה להתברר בהליך העיקרי. בשלב זה של ההליך הפלילי מתקיימות ראיות לכאורה להוכחת המיוחס למשיב בכתב האישום.

7. למרות האמור אין בכוונתי להתעלם מגרסת המשיב לאירוע. הגם שקיימות ראיות לכאורה ואין כרסום משמעותי בעוצמתן, בכוונתי להתחשב בטיעוני ההגנה בעת בחינת האפשרות להסתפק בחלופת מעצר הולמת, ככל שתוצע ע"י המשיב בהמשך ההליך.

ניתנה היום, ב' חשוון תשפ"ה, 03 נובמבר 2024, במעמד הצדדים.